

– Παπιγιό έλεγαν μια αρχαία ξαδέλφη μου, ακούστηκε μια κελαριστή φωνή πάνω από τα κεφάλια τους.

– Εσύ από πού ξεφύτρωσες;

– Πέταξα από τη γειτονική Ιταλία για έναν κοντινό περίπατο, αλλά μου αρέσει η παρέα σας και λέω να μείνω για μια ολόκληρη ώρα. Με λένε Φαρφάλα.

– Κάτι μου θυμίζει το όνομά σου, είπε η Μπατερφλάι.

– Ξέρω, ξέρω, φιογκάκια μακαρόνια με σάλτσα ή χωρίς σάλτσα. Κατεβαίνω να τα πούμε από κοντά, είπε και χοροπήδησε χαριτωμένα στον αέρα.

Καθώς όμως κατέβαινε, παραλίγο να συγκρουστεί με μια πεταλούδα που έκανε ανώμαλη προσγείωση. Η Φαρφάλα μείωσε αμέσως την ταχύτητά της και με μια εντυπωσιακή τεχνική απέφυγε το χτύπημα και προσγειώθηκε δίπλα σε μια κατατρομαγμένη πεταλούδα.

– Είμαστε... είσαστε φίλες, ή δεν είσαστε; ρώτησε η νεοφερμένη, καθώς έτρεμαν τα φτερά της από τον φόβο.

– Δεν είμαστε ακόμη, αλλά θα γίνουμε, είπαν με μια φωνή η Πεταλούδα, η Μπατερφλάι και ο Παπιγιόν.

– Για μια καλή αρχή, δε μας λες το όνομά σου και γιατί τρέμεις από τον φόβο σου; είπε η Φαρφάλα.

– Τρέμω γιατί μόλις πρόλαβα και έσωσα τα φτερά μου από τη φωτιά. Μπορώ να μείνω για λίγο μαζί σας να συνέλθω; Λίγες ώρες μόνο, τις ικέτεψε.

